

Na workach (beczkach, blaszankach i t. p.), z których pobrano próbki, osoba pobierająca próbki umieszcza nalepkę opatrzoną jej podpisem z napisem: „Otwarto dla pobrania próbki dnia 193... r.”

Niezależnie od protokołu ogólnego, przewidzianego w § 11, osoba dokonywająca kontroli winna sporządzić w 4 egzemplarzach protokół pobrania próbki osobno dla każdego nawozu, z którego pobrano próbke.

Protokół ten winien zawierać następujące dane:

imię i nazwisko osoby przeprowadzającej kontrolę oraz wymienienie jej charakteru służbowego; miejsce i datę dokonanej kontroli; imię i nazwisko (firmę) oraz adres właściciela kontrolowanego przedsiębiorstwa lub imię i nazwisko oraz adres nabywcy nawozu;

bliższe określenie nawozu sztucznego, z którego pobrano próbki: nazwę nawozu, jego ilość i stan fizyczny, rodzaj opakowania, napisy na opakowaniu, znaki fabryczne i t. p.;

podpis osoby dokonywającej kontroli.

Jeden egzemplarz pobranej próbki nawozu sztucznego wraz z jednym egzemplarzem protokołu pobrania próbki powiatowa władza administracji ogólnej (§ 10 ust. 1) przesyła do analizy do jednego z wymienionych w § 13 zakładów, wskazując, jakie składniki mają być analitycznie oznaczone. Pozostałe dwa egzemplarze próbki wraz z dwoma protokołami powiatowa władza administracji ogólnej przechowuje do czasu, gdy mogą one być potrzebne dla ponownego dokonania analizy.

Jeden egzemplarz protokołu pobrania próby dołącza się do ogólnego protokołu, przewidzianego w § 11.

§ 13. Analizy próbek nawozów sztucznych dla celów nadzoru nad sprzedażą nawozów sztucznych dokonywane będą przy zastosowaniu metod analitycznych, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Do wykonywania analiz próbek nawozów sztucznych upoważnione zostają:

Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego (Pracownia Chemiczna w Bydgoszczy), Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, Zakład Rolniczy Doświadczalny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu, Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu, Śląska Izba Rolnicza (Pracownia Chemiczna w Cieszynie),

Instytut Chemii Rolniczej i Gleboznawstwa Politechniki Lwowskiej w Dublanach.

Wymienione instytucje wynik dokonanej analizy przesyłają właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej (§ 10 ust. 1).

§ 14. Postanowienia, zawarte w ustawie z dnia 12 marca 1932 r. o sprzedaży nawozów sztucznych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 300) oraz postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące obowiązku wydawania nabywcom nawozów sztucznych pisemnych zaświadczeń, obowiązku prowadzenia wy-

kazu sprzedaży i obowiązku umieszczania napisu na opakowaniu, nie mają zastosowania w wypadkach, jeżeli nawóz sztuczny sprzedawany jest w ilości mniejszej od 50 kg, a także bez względu na ilość nawozu w wypadkach, gdy sprzedawany nawóz sztuczny znajduje się w paczkach, torebkach, blaszankach i t. p. o wadze nieprzekraczającej 5 kg brutto.

Ograniczenia handlu nawozami sztucznymi, przewidziane w ustawie z dnia 12 marca 1932 r. o sprzedaży nawozów sztucznych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 300) oraz w niniejszym rozporządzeniu, a mianowicie ograniczenia, wynikające z postanowień, dotyczących obowiązku wydawania pisemnych zaświadczeń, obowiązku prowadzenia wykazów sprzedanych nawozów sztucznych, napisów na opakowaniu, norm najmniejszej zawartości składników użytecznych dla roślin i norm największej zawartości składników szkodliwych oraz dotyczących pobierania prób, nie będą stosowane przy sprzedaży nawozów sztucznych zagranicę.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem postanowień § 7, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

891.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 23 września 1932 r.

w sprawie zmian w przepisach o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie § 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 576) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1931 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 362), zmienionym rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 24 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 700), wprowadza się następujące zmiany:

a) w § 18 ustęp piąty, zaczynający się od wyrazów: „(5) W razie przeprowadzki”....., a kończący się wyrazami: „kosztów przeprowadzki” oraz ustęp szósty, zaczynający się od wyrazów: „(6) Zwrot ten”....., a koń-

czący się wyrazami: „dla samotnego” skreśla się, umieszczone zaś przed ustępem siódmym i ósmym tego paragrafu cyfry (7) i (8) zmienia się na: „(5)” i „(6)”;

- b) w ustępie ósmym tego paragrafu wyraz: „siódmym” skreśla się i w jego miejsce wstawia się: „piątym”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

892.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 listopada 1932 r.

o ulgach w spłacie daniny lasowej.

Na podstawie art. 1, 3 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. Za zaległości w daninie lasowej uznaje się nieuiszczone z tytułu powyższej daniny należności pieniężne, a mianowicie:

- a) płatną w ekwiwalencie gotówkowym daninę lasową,
- b) należności wynikające z postanowień art. 4 i 5 ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676).

§ 2. 1) Płatnikom, którzy w okresie do dnia 31 grudnia 1932 r. uskuteczniają dobrowolnie wpłaty na poczet zaległości wymienionych w § 1, przyznaje się bonifikaty w sumie tych zaległości w wysokości 50% wpłaconej sumy, o ile wpłata nastąpi do dnia 31 grudnia 1932 r.

2) Od uskuteczonych wpłat oraz zbonifikowanych kwot zaległości nie będą pobrane odsetki za zwłokę lub za odroczenie za cały czas od chwili powstania zaległości, na poczet której dokonano wpłaty.

§ 3. 1) Płatnicy, którzy w okresie do dnia 31 grudnia 1932 r. za zgodą właściwego wojewody cofną oświadczenia, oddające drzewo w naturze zamiast wymierzonego ekwiwalentu gotówkowego i w tymże okresie uskuteczniają dobrowolnie wpłaty na poczet ekwiwalentu gotówkowego, korzystają z ulg przewidzianych w § 2 ust. 1.

2) Zgoda wojewody na cofnięcie określonych w ustępie 1 oświadczeń nie zostanie wyrażona w przypadkach, gdyby cofnięcie oświadczeń narażało na szkodę Skarb Państwa lub naruszało prawa osób trzecich. O tem, czy zachodzą powyższe warunki, rozstrzyga wojewoda na podstawie swobodnego uznania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

893.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 grudnia 1932 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie określenia stopy procentowej od długów pieniężnych małej własności rolnej.

Na podstawie art. 10 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 653) zarządza się co następuje:

§ 1. Najniższą granicą, do której urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej mogą obniżać korzyści majątkowe, pobierane przez wierzycieli od długów pieniężnych osób, których głównym zawodem jest gospodarka rolna na obszarze nie przynoszącym 50 ha, jest stopa procentowa 6 od sta w stosunku rocznym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*